

DET TALTE ORD GÆLDER

[Indledning]

Det er afgørende, at man som skatteborger kan have tillid til, at statslige midler og institutioner anvendes og drives ansvarligt.

Det må hverken personlige interesser eller særinteresser selvfølgelig stå i vejen for.

[Svar på spørgsmål M]

Det første, du, fru Katrine Daugaard, har spurgt mig om, er, hvordan der føres tilsyn med uafhængigheden blandt medlemmerne i offentlige kulturbestyrrelser.

Spørgsmålet kan rumme flere forskellige typer bestyrrelser og institutioner. Jeg vil derfor efter bedste evne forsøge at komme omkring de forskellige typer af bestyrrelser, der er på kulturområdet.

Med "offentlige kulturbestyrrelser" forstår jeg umiddelbart bestyrrelser i egentlige statslige institutioner og lignende.

Det kan eksempelvis være bestyrrelser for statsinstitutioner som Det Danske Filminstitut eller armslængdeorganer som Statens Kunstfond.

Sammensætningen af den slags bestyrelser er typisk reguleret ved lov, hvor det er fastsat, hvem der kan udpege hvem, og hvilke krav der gælder til bestyrelsens kompetencer.

For denne slags bestyrelser gælder de almindelige forvaltningsretlige regler, og det omfatter også reglerne om habilitet, som netop skal sikre, at offentligheden kan have tillid til, at eksempelvis bestyrelsesmedlemmer i statslige institutioner træffer beslutninger uafhængigt af personlige interesser.

På den måde adskiller statslige kulturbestyrelser sig ikke fra andre dele af den offentlige forvaltning.

Når personer bliver udpeget til bestyrelser på Kulturministeriets område, så modtager de normalt et brev med information om habilitetsreglerne i forbindelse med udpegningen.

Ifølge reglerne har man selv pligt til at gøre opmærksom på, hvis man er inhabil i en sag. Det samme gør sig i øvrigt gældende for eksempelvis kommunalbestyrelsesmedlemmer.

Men Kulturministeriet fører ikke systematisk tilsyn med habilitet i de statslige bestyrelser. Det er heller ikke formålet med reglerne - og det er

sådan set også noget, jeg forventer, at bestyrelsesmedlemmerne selv fører justits med.

Hvis Kulturministeriet eller én af statsinstitutionerne bliver opmærksomme på konkrete brud på reglerne, så har de selvfølgelig pligt til at reagere – ligesom på alle andre områder.

Og ministeriets institutioner har naturligvis pligt til at orientere departementet, hvis de bliver opmærksomme på brud på habilitetsreglerne eller tilsvarende.

Ud over statslige kulturbestyrelser, så er der som bekendt en lang række private kulturbestyrelser i selvejende institutioner og lignende.

Her kan det være hensigtsmæssigt at skelne mellem to typer, nemlig dem, der fordeler statslige midler og de øvrige kulturbestyrelser.

Hvis en privat kulturbestyrelse administrerer tilskudsmidler på vegne af staten, vil bestyrelsen som udgangspunkt være omfattet af forvaltningsloven og habilitetsreglerne, når de fordeler statslige midler. Det gør sig eksempelvis gældende for spilinstitutet Nimbi GameLab, eller når Dansk Ungdoms Fællesråd uddeler udlodningsmidler.

I forhold til øvrige private kulturbestrelser, som udvalgsspørgsmålene 100 til 111 primært kredser om, så er det bestyrelsens eget ansvar at sikre, at bestyrelsen er sammensat hensigtsmæssigt med de relevante kompetencer.

Det betyder også, at Kulturministeriet som udgangspunkt ikke fører tilsyn med bestyrelsesmedlemmernes uafhængighed i de institutioner.

Derudover skal private bestrelser selvfølgelig leve op til gældende regler.

Det gælder for eksempel tilskudsregler, hvis man får tilskud fra staten, som Fonden de Københavnske Filmfestivaler gør. Her fører DFI tilsyn med, om tilskudsmidlerne bliver anvendt til formålet, og gennemgår regnskab og revisionsprotokollat og så videre.

Det kan også være regler på andre ministerområder som erhvervsfondsloven, hvis man er en erhvervsdrivende fond.

[Svar på spørgsmål N]

Så er jeg også blevet spurgt til, om jeg mener, at der er problemer med offentlige kulturbestyrelsesmedlemmers uafhængighed, eller om der er behov for regler, der sikrer denne.

Til det vil jeg svare, at regeringen – ligesom Liberal Alliance går jeg ud fra – har fokus på afbureaukratisering.

Derfor mener jeg ikke, der er behov for flere regler, og jeg synes helt generelt, at det er meget vigtigt at skelne mellem

- offentlige bestyrelser og private bestyrelser, der fordeler statslige midler,
- og på den anden side øvrige private institutioner.

Det vil også kun kræve flere statsligt ansatte, hvis vi skal have folk siddende, der skal holde øje med personsammensætningen i private kulturbestyrelser som fx Biografklub Danmark. Derudover udpeger jeg som kulturminister heller ikke bestyrelsesmedlemmer til erhvervsdrivende fonde som Biografklub Danmark.

[Svar på spørgsmål O]

Så kommer vi til det tredje spørgsmål, jeg er blevet stillet.

Som nævnt gælder forvaltningslovens habilitetsregler allerede statslige og offentlige institutioner samt private institutioner, der fordeler midler på vegne af staten.

For private institutioner findes der desuden som nævnt en række anbefalinger om uafhængighed. Der er forskellige anbefalinger for forskellige typer organisationer afhængig af, om de er erhvervsdrivende fonde eller for eksempel kulturinstitutioner.

Fælles er dog, at der er tale om anbefalinger, og i sidste ende er det altid den private institutions eget ansvar at leve op til sit formål og sikre en kompetent bestyrelse fri af egne interesser.

Men jeg vil også gerne tilføje, at uafhængige bestyrelsesmedlemmer uden tilknytning til det pågældende kulturområde ikke er nogen garant for professionalisme og fornuftige beslutninger.

Det viser forløbet med Filmtaget for eksempel, som blev igangsat under en bestyrelse udpeget af Mette Bock (LA), hvor formanden var finansdirektør i et stort medicinalfirma på daværende tidspunkt.

Som nævnt har regeringen fokus på afbureaukratisering.

[Afrunding]

Tak for ordet. Jeg ser frem til udvalgets spørgsmål.